

Stará Evropa, a hlavně nejprůmyslnější její země Belgie a Anglie, ošťácejí se v nehlubších svých základech nespokojeností lidu, který doposud skláněl svoji šiji bez odporu pode jeho kapitálu, avšak nyní již seznal svoji sílu a svá práva a také o ně se hlasí. Jest odvodněná naděje, že hnutí rozšíří se po celé Evropě a korunováno bude nejlepším výsledkem.

Franku Lawlerovi jest nyní čas dlouhým. Byl by rád již během výstavy poštímistrem, Cleveland však zdá se, že k jeho zámětku není na spěch s obsazováním poštovních míst. A bude-li nucen čekati až po výstavě, tedy si to musí přítel Lawler přechísti sám sobě. Prč také předkládá prezidentem tak dlouhou žádost, k jejíž pročtení jest několik měsíců potřebí.

New yorské časopisy dělají nemalou reklamu a vyslovují nemalé uznání vynalézavému profesorovi, který vyučuje citlivé mladé dámy umění, padati s puvabem do mdlob. Pan profesor slibuje každé mladé dámě pod 40, že naučí ji umění, jak by dojemným omdlením i tím nejtvrdějším mužským srdcem hnula. Také vyučuje jistému druhu poloviční mdloby a sice takové dámy, jež hluboké mdloby nemilují a rády zachovávají tolik síly, aby mohly slabým hláskem o pomoc volati. Až doposud neukázal umělec úmysl, dáti mladým mužům návod, jak musí být ta pomoc při podobné mdlobě poskytnuta, aby působila; ale co není, může se ještě státi.

Nadě městská rada obyčejně nic nedělá a když dělá záležitosti její práce v tom, že rozděljuje různým společnostem zadarmo výsady. A tato práce, ačkoli lehká, vyplácí prý se nejlépe.

Gearyův protiřínský zákon upraven byl tak, že "synové nebeské říše" nebudou nuceni dáti se fotografovati a postačí, dají-li se zapsati svá jména. Vládní úředníci došli konečně k tomu poznání, že se Číňan podobá Číňanu jako vejce vejci a že nikdo nemá tak vyvinutý zrakový smysl, aby je od sebe rozeznal.

Slibovaný protest rakouské vlády proti nově dosazenému vídeňskému konsulu Juddovi dosud nedešel. Jak se zdá, nezáleží rakouské vládě mnoho na tom, je-li židem či křesťanem a spíše má proti němu předsudek proto, že to býval kdysi její podaný ze správního rodu, který se ani nedotáhl na barona ba dokonce ani nemá titul "von". To v Rakousku hlavně rozhoduje.

Nynější nespravedlivé společenské zřízení nejlépe ilustrují ty nesčetné mrtvoly dělníků, hlavně pak horníků, kteří při své krušné práci zasaženi jsou náhlou a krutou smrtí. Majitel dolů a úředníci, vzdálení všeho nebezpečnosti tyjí z úmorné práce horníků, kteří za žebráckou mzdu dávají svůj život v šanc. Hlavně v poslední době množí se neštěstí v dolech a nabývají hrozných rozsahů; zvláště jest tomu tak v Evropě. Snad bude tím dělnictvo spíše upozorněno na nespravedlnost nynějšího řádu a povzbuzeno, aby veškerou silou zasadilo se o to, by nemusilo dávat v šanc své životy a dítí se do úpadu na jiného, jenž za to ještě nemá pro ně nic jiného než opovržení.

[Zpátečníci belgičtí jásají, že se jim podařilo, porazit předlohu na zavedení

všeobecného hlasovacího práva. Lehko však jásají, když ve sněmovně mají jistou svou většinu, která každý svobodomyslný náhled hledí udusiti. Avšak tím není věc odbyta, jak klerikálové a ostatní buržoasové belgičtí rádi by viděli. Pokročilé dělnictvo vypoví nyní urputným nepřítelům rozhodný boj. Očekává se, že generální rada dělnické strany nařídí okamžitou všeobecnou stávkou, a dělnictvo vynaloží všechny své síly, aby zpátečníky přimělo, aby vyhověli požadavkům z nutnosti, když nechtěli učiniti tak z dobré vůle. Jest to kletbou zpátečnických stran, že malomocně bojovat chtějí proti proudu časovému. Též ony seznají, že počínání jejich bylo bláhovostí, avšak bude již pozdě. Lid jednatí bude o nich bez nich, když nyní oni jednájí bez něho proti němu.

V došlém nás "Glasu Crnogorca" jedním to časopisu na Černé Hoře, dočítáme se, že v Nikšićích zemřel právě starý černohorský junák Neško Spasojev Kontič, narozený v roce 1808, který za svého živobytí v rozličných bitvách a při svém hajdučení usekal 27 Turkům hlavy. V roce 1852, kdy Omer paša udeřil na Černou Horu, Kontič sám jediný pouze s handžárem v ruce přemohl sedm Turků, z nichž 5 ubil a dva odevzdal "jarem" knížeti Danilovi. V roce 1875, když vypukly rozmíšky mezi Srbskem a Tureckem, přešel Kontič s celou svou rodinou do Srbska, kdež zorganizoval četnu hajduků, s nimiž přepadával území turecké a Turkům všude co nejvíce škody tropil. A za to za všechno jej černohorský kníže Nikola odměnil po válce s Tureckem roku 1877 tím, že dal si Neškovi vybrati v Nikšićích ten nejlepší dům a daroval mu k tomu destatečný lán půdy, aby mohl do smrti dobře živ býti. — Tak dlouho, dokud bude panovati společenské zařízení, dle něhož vražda bude odměňována, nemožno očekávati obrát k lepšímu. Ve všech státech vidíváme na nadmutých prsou rozličné "medalle za udatnost" a majitel takového "vyznamenání" je hrdým na to — jak jinak by ale klopl takový "vyznamenání" vrah oči, kdyby lid pravou cenu jeho hrozného činu pochopil.

Belgický lid dává na jevo svou rozhořčenost nad podlým jednáním tak zv. zástupců, lidu, kteří proti zřejmě osvědčenému požadavku ohromné většiny obyvatelstva zamítli předlohu zákona, jímž mělo zavedeno býti všeobecné hlasovací právo. Řady stávkářů rostou do tisíců a všude ozývá se heslo: všeobecné hlasovací právo a osmihodinná doba pracovní. K dělnictvu belgického přidruží se na 1. května též dělnictvo ostatních zemí a důstojnou demonstrací dá na jevo kapitalistickým vyřídudům, že jest si vědomo svých cílů a své síly a proto že nepřiroz ně jich nadvládě brzy konec učiní. Kapitalisté zdají se býti ukolébáni do takového klidu, že nepozorují mraky hněvu stlačecých, které se stahují nad jejich hlavami. Až hromobití začne, bude pozdě dáti se teprve pojistiti.

Skvrnou "osvěceného" století devatenáctého jest hnutí antisemitské, které nabývá v Německu, Rakousku a Rusku rozměrů čím dále tím větších. Kde hledati příčiny tak smutného zjevu? Jsou jím vinni nesevědomití štváči, či dlužno se domnívati, že antisemitismus opírá se o skutečná fakta, která dokazují, že židovstvo jako zvláštní sekta jest nebezpečno ostatním národům? My

síme, že obojí se spojilo a výsledkem toho jest nynější neblabé hnutí. Židé svým sektářstvím, svým separatismem, jenž nikdy jim nedovolil, aby úplně se sloučili a otili s lidem, mezi nímž žili, nesou velkou část viny smutného zjevu, jakým jest antisemitismus. Židé pělí na svých zásadách náboženských, mravních i společenských a zůstali i po tisíciletí cizinci ve své rodné zemi. Ano, což jest ještě horší, svou sobeckostí, svou podlézavostí oproti výše postaveným a bezohledností a zpupností oproti slabším křesťanům, stali se povrhelem národů. Tvrdí se, že vlastnosti tyto vyplynuly z nenávisť, jakou křesťané židům hned na počátku na jevo dávali a která měla svůj původ v náboženství. Avšak náboženský fanatismus již dávno vymizel a židé přece nedovedli se svým spoluobčanům přiblížiti ani o poznání. Byli a jsou ovšem vzácné výminky, avšak pravidlo zůstávalo totéž. V nejnovější době jeví se me i židy též mocný proud pokrokový. Bylo by z hodno, aby nabyl rozměrů co největších, by skvrna devatenáctého století, antisemitismus, zároveň se stoletím tímto zmizel.

"Kdo hledá, najde, kdo klepá, bude mu otevřeno" — praví písmo, avšak mnohý úfadolovec běhá a hledá, klepá a prosí, přece však odchází s prázdnou.

"Stav křesťanského obyvatelstva pod tureckou vládou v Armenii počíná býti povážlivým", oznamovalo nedávno podmořské lano. Stav tureckého obyvatelstva pod tureckou vládou, a to nejen v Armenii, jest již povážlivým po delší dobu.

Některé časopisy upozorňují na to, že pro naše novepečené velevyšlance měl by býti zřízen také zvláštní kraj, jaký má ku příkladu velevyšlanec anglický ve Washingtonu anebo jiní tamější diplomati. To by ostatně nebylo zlé, vzpomene-li si na nedávnou událost ve Washingtonu, kde byl jeden vysoký evropský diplomat, který ve své uniformě odvážil se na ulici, považován od kolemdoucích za kapelníka čili "drum-majora" od policajta upozorněn na jistá pravidla, kterých by měl zachovávat.

Deset tisíc mladých dívek a žen podalo žádosti za místa průvodčích na výstavišti. Jest to zajisté nebezpečné povolání — pro ty, kteří dají se provázet. Snadno mohou se zahleděti do černých neb modrých očí své průvodkyně a dostatí se na scestí.

Počet královských rodin v Evropě obnáší 27 a čítají dohromady 460 členů. Z těchto 27 rodin jest jich 18 německých. Bude tedy jednou velmi lehkou celou tu sebranku směstnati v jedinou pokojnou osadu v Novém světě, řekněme třeba ve Wisconsinských křovinách, kde v klidném zátíší budou moči sázeti brambory a také jinak užitečnými lidmi se prokazovati.

Jistá vynalézavá Pařížanka zařídila si krejčovskou dílnu pro psy. Její příjmací salon jest pln bohatých koberečů, mis s vodou a ozdobných košíčků s koláčů a buchtami pro čtyřnohé zákazníky, jejichž majitelky přebírají se ve velkých knihách, hledajíce příhodné kostymy pro své mazánky. Nyní neschází než chrámy pro bestie. Staří Egypťané se kořili býku, Israel teleti; my pak, co se počítívání bestie dotýče, otili jsme se od té doby ve vši tichosti na psu.

Komisař Blount, vyslaný prezidentem na Hawaii, odvolal protektorát Spoj. Států a ponechal prozatímní vládu, aby si pomohla, jak může. Z jistého obledu zasluhuje tento krok Blountův skutečně pochvaly. Prozatímní vláda, sestávající ze samých cizích, zvláště amerických kapitalistů, uchočila se otěží zemské správy ze své vůle a s dovolením asi padesáti nebo šedáti stejně smýšlejších osadníků. Poněvadž si byla jista, že jí lid odpudí, požádala jednoho amerického kapitána, aby vysadil na břeh vojsko. Jedině postrachem, který mezi domorodci šířily jiny děl od moře na břeh namířeny, udržovaly dosavadní vládu v sedle. Proti vůli lidu měla nyní tato vláda přivtělití Hawaijsko ke Spoj. Státům, tak aby pod svobodnou vládou měli cizí kapitalisté ještě větší svobodu na vydrání nevzdělaného, zuboženého domácího lidu. Bude-li nyní vojsko Spoj. Států odvoláno, nabude lid volné příležitosti, aby si buď prozatímní vládu sesadil anebo, souhlasil-li s připojením země své ku Spoj. Státům, nadále si jí ponechal. Jedině on má právo rozhodovati o osudu své země, nikoli samozvaná vláda.

Slavný francouzský vědátor prohlásil, že elektrický proud, jak jest zaváděn při popravě zločinců v New Yorku, neusmrcuje a přivádí pouze v bezvědomí a oběť teprve že dokonává pod pyvěním nežem. Tvrzení to, jestliže pravdivé, jest hlavně zajímavým pro vědecké účely a nemá žádný vliv na vrahův poslední osud. Možná, že naleznou v budoucnosti v elektrické uspávače. Bezvědomí, které se způsobuje při popravě zločinců v New Yorku, jest tak hluboké a trvalé, že sotva který se z něho probudí.

Když Kolumbus před čtyřmi sty lety na svých kocábkách připlul ku břehům americkým, spatřil z pozdálí několik Indianů, kteří plni strachu utkali, aby se ukryli. Jeho potomka, který má pyšný titul vévody z Veraguy, vítají přední pohlaví američtí jako kále a sklánějí před ním hlavy až k zemi. Přijel do Ameriky na výslovnou žádost kongresu, aby tu spatřil oslavu svého velikého praotce. Poněvadž však přijel v zájmu národa a ku povznesení výstavy, mělo by býti každému dopřáno té radosti, aby jej směl spatřiti a proto by bylo nejlépe vystaviti jej za sklem v některém paláci a vybrati za jeho spatře i zvláštní poplatek. Spatřiti potomka Kolumbova, to by si pokládali každý za velkou čest. Ostatně neučiní-li to ředitelstvo výstavní, najde se v Americe ještě dost podnikavých majitelů dime-museí, kteří se nebudou ostýchatí nabídnouti vévodovi pomocné ruky, aby mohl rozmnožiti jmění své desateronásobně.

S těžkým srdcem rozloučili se v pondělí občané chicagští s mayorem Washburnem, ale jak zaručené zprávy oznamují, pomník mu stavít nebudou.

V Minnesotě požádán byl soud o rozhodnutí, smí-li lékař, který falešné zuby zasadí, tyto opět odejmouti, když mu za ně nebylo zapláceno. Soud rozhodl, že k tomu práva nemá, neboť zuby falešné jsou náhradou za zuby pravé, které tvoří součástku těla a nemohou býti odňaty. Je však známo, že zubní lékaři zákon porušují a pravé zuby odnímají, začož jim ještě musí býti placeno.